

5
-
M
Y
Š
Á
R
N
Í
K

MYŠÁRNÍK

Č. 6

Březen 2014

5. ročník

Rozhovor čísla Deváťáci

Obsah tohoto čísla

Naše deváťáky čeká první opravdu důležitá zkouška v jejich dosavadním životě – přijímací řízení na střední školy. Rozhodli jsme se jim proto položit pár otázek.

Deváťáci se připravují na „přijímačky“1	
Vybíjená	9
Volejbal	10
Fair play	11
Olympiády	13
Hry minulých generací	14
Knižní okénko	20
Baby studovna	22
Rozhovor s prvňáčky	24
Zajímavosti o naší škole	27

Otázky:

1. Kam si podáváte přihlášky? Jaká škola je pro vás prioritou?
2. Proč ses rozhodl právě pro tuto školu?
3. Máte v plánu po SŠ pracovat, nebo pokračovat ve studiu?
4. Pokud budete pracovat, jaký nástupní plat očekáváte? Co si myslíte, že z něj dokážete pokrýt?
5. Chtěli byste v budoucnu pracovat nebo studovat v zahraničí?
6. Máte v případě úspěchu při přijetí na střední školu od rodičů něco slíbeného?

Tereza Daňková

1. Podávám si přihlášku na cukrářku do Poličky a Chocně, přičemž Polička je pro mě prioritou.
2. Učební obor jsem si vybrala, protože nemám moc dobré známky, ale baví mě péct.
3. V tomto okamžiku nevím, jestli budu po škole hned pracovat, nebo si ještě dodělám třeba maturitu.
4. Čekám, že si vydělám 10 000 - 11 000 Kč. a z toho pokryju aspoň nájem.
5. Ano, chtěla bych to zkusit.
6. Za přijetí na SŠ nemám nic slíbeného.

Monika Barochová

1. Do Poličky na cukrářku a jako prioritu do Moravské Třebové na obor kuchař – číšník.
2. Baví mě vařit
3. Spíše pokračovat ve studiu.
4. Na nájem a potraviny.
5. Ano.
6. Ne.

Kateřina Vanišová

1. Přihlášku jsem si podala na obor kuchař – číšník do Moravské Třebové, tam bych se chtěla dostat nejvíce. Druhá možnost - obor kadeřnice v Lanškrouně.
2. Myslím si, že mě mám ke zvoleným oborům blízký vztah.
3. Chci pracovat.
4. Čekám, že si vydělám asi 13 000 Kč. a tím pokryji výdaje na bydlení a jídlo.
5. Ano, láká mě práce mimo ČR.
6. Nedostanu žádnou odměnu za to, že mě přijmou na učební obor.

Zdeněk Fric

1. Hlásím se do Moravské Třebové na obor hotelnictví a turismus a do České Třebové na informační technologie.
2. Jsou to mé záliby.
3. Pokračovat ve studiu.
4. –
5. Ano.
6. Ne.

Michal Maruš

1. Mě láká Střední zemědělská škola v Litomyšli - mechanizace a služby nebo se chci uplatnit jako opravář lesnických strojů.
 2. Protože mě toto povolání bude bavit.
 3. Rozhodně chci pracovat.
 4. Ne moc velký. Alespoň ze začátku bych chtěl bydlet u rodičů, tak vůbec nevím.
 5. Možná.
 6. Ne.
-

Adéla Pavlišová

1. Kuchařka (priorita), cukrářka.
2. Baví mě vařit.
3. Nevím.
4. Nájem.
5. Ano.
6. Ne.

Jana Dynková

1. Já budu studovat na Umělecko – průmyslové škole v Uherském Hradišti.
2. Baví mě kreslit a navrhovat a také se tomu chci věnovat.
3. Mám v plánu jít na vysokou školu.
4. Zatím jsem o budoucí práci nepřemýšlela.
5. Myslím, že práce v zahraničí by mohla být zajímavá.
6. Jako odměnu za přijetí na SŠ jsem jela lyžovat na hory.

Tomáš Česka

1. Hlásím se na informační technologie (priorita) a na Obchodní akademii ve Svitavách.
2. Zaujal mě tento obor a baví mě práce s počítači.
3. Pokračovat ve studiu.
4. –
5. Ano, chtěl bych pracovat v zahraničí.
6. Ano, ale neprozradím, jaká odměna to je.

Veronika Roušarová

1. Hlásím se na Gymnázium ve Svitavách a na Pedagogické lyceum v Litomyšli.
2. Zatím nevím, co chci v životě dělat, a tak je pro mě gymnázium nejlepší volba.
3. Rozhodně chci dále studovat, po gymplu je to téměř nutnost.
4. O otázce nástupního platu jsem zatím nepřemýšlela, ale věřím, že se bude pohybovat kolem 20 000 Kč.
5. Rozhodně chci odejít do zahraničí, nechci zůstat v ČR.
6. Nedělám to pro rodiče, ale převážně pro sebe, takže od nich nic nechci, ale rodiče mě nějak odmění sami. S mamkou pojedeme do Prahy do aquaparku.

Šimon Švihel

1. Já se hlásím na Gymnázia ve Svitavách a Poličce, přičemž to svitavské je pro mě priorita.
2. Neznám školu se zaměřením, kterému se chci v budoucnu věnovat (forenzní psychologie), takže mně nezbyvá jiná volba než gymnázia.
3. Pokračovat ve studiu.
4. Vzhledem k tomu, že chci žít ve Velké Británii, tak nemám nejmenší ponětí.
5. V zahraničí chci pracovat určitě. Ale o studiu mimo ČR jsem ještě nepřemýšlel.
6. Ne. Dělán to přeci pro sebe, takže proč bych za to měl chtít nějakou odměnu?

Petr Šplíchal

1. Hlásím se do Poličky na obor gastronomie.
2. Baví mě vařit.
3. Chci po škole hned pracovat.
4. Očekávám výdělek kolem 10 000 Kč a snad z něho nějaké náklady pokryju.
5. Ano.
6. Ano, mám slíbenou nějakou odměnu.

Martin Volf

1. Já se hlásím do Svitav na SOU a na Střední technickou a zahradnickou školu do Litomyšle.

Jan Král

1. Podávám si přihlášku na SPŠ chemickou do Pardubic.
2. Byla to jediná možnost, která mi alespoň trochu vyhovovala.
3. Budu pokračovat ve studiu.
4. Nemám představu o nástupní platě, ale asi bude kolem 3000 – 5000 Kč, čímž pokryji tak základní životní potřeby.
5. Ano, práce mimo ČR mě láká.
6. Mám slíbený notebook.

Martin Gestinger

1. Obě přihlášky si podávám na SŠ grafickou v Brně.
2. Protože mě velmi baví počítačová grafika.
3. To ještě netuším. Až čas mi ukáže cestu.
4. Nad platou jsem ještě nepřemýšlel, ale chtěl bych dostat takovou sumu, abych si mohl pořídit vlastní bydlení.
5. Ano, ale nevím kde.
6. Vzhledem k tomu, že rodiče nechtějí, abych na grafickou školu šel, nic slíbeného nemám.

Nikola Styblíková

1. Gymnázium Svitavy (priorita), Gymnázium Polička.
2. Ještě nevím, čím chci být. Z gymnázia můžu jít na vše. Chci jít na vysokou, takže je to nejlepší příprava.
3. Chci ve studiu pokračovat.
4. O platě jsem vůbec nepřemýšlela.
5. Ano, získávat zkušenosti prací nebo studiem v zahraničí, to mě láká.
6. Ne, ale myslím si, že mi něco dají, ale dělám to pro sebe, takže nic nechci.

Klára Udržalová

1. Podávám si přihlášky na SPgŠ do Litomyšle a do Boskovic, do Litomyšle chci více.
2. Chci pracovat ve školství.
3. Budu pokračovat ve studiu.
4. Nad platem vůbec nepřemýšlím.
5. Zatím o tom neuvažuji.
6. Ne, dělám to pro sebe, nepotřebuji materiální motivaci.

Pavla Kučerová

1. Chci studovat na Gymnáziu ve Svitavách, ale podávám si přihlášku i na Gymnázium v Poličce.
2. Gymnázium je všeobecné a budu mít ještě 4 roky na rozmyšlenou, co bych chtěla dělat.
3. Jestli se dostanu na gymnázium, chtěla bych určitě na vysokou.
4. Nástupní plat nebude asi moc velký, ale v dnešní době budu ráda, že si najdu nějaké místo, za které snad budu odpovídajícím způsobem finančně ohodnocena.
5. Moc ráda bych uměla pořádně anglicky a pracovala v Anglii.
6. Největší odměnou pro mě bude určitě uznání a radost ze strany mých rodičů.

Kristýna Kulíšková

1. Já se hlásím na Integrovanou SŠ do Moravské Třebové na obor sociální činnost, tam chci nejvíce, a do Poličky na cukrářku.
2. Je to moje záliba.
3. Chtěla bych pokračovat ve studiu.
4. -
5. V zahraničí nechci studovat ani pracovat.
6. Ne.

Matěj Moliš

1. Chystám se na Střední školu technickou a zahradnickou do Litomyšle (priorita), nebo na Integrovanou střední školu do Moravské Třebové.
2. Baví mě to.
3. Chci pracovat.
4. Výdaje půjdou na byt, energie, jídlo, tak čekám, že si vydělám tak 12 000 Kč.
5. Nechci studovat ani pracovat mimo ČR.
6. Ne.

Vojtěch Dobeš

1. Přihlášku jsem si podal na SOU automobilní v Ústí nad Orlicí na obor automechanik (priorita), nebo karosář.
2. Lákalo mě, že získám řidičské průkazy zdarma.
3. Určitě si dodělám maturitu.
4. Nevím.
5. Do zahraničí se nechystám.
6. Žádnou odměnu mi rodiče neslíbili.

Vojtěch Hrstka

1. Jdu na SOU v Králíkách.
2. Budu pracovat.
3. Nevím, jestli si ještě nedodělám třeba maturitu.
4. Odhaduji, že bych si mohl vydělat tak 12 000 Kč. To by mi mohlo stačit na byt a jídlo.
5. Ano, chtěl bych získat pracovní zkušenosti mimo ČR.
6. Ne.

Štěpán Hlaváček

1. Podávám si přihlášku na Gymnázia ve Svitavách a v Poličce. Jako prioritu samozřejmě беру Svitavy, protože nemám rád časně vstávání a jízdy autobusem.
2. Ještě nevím, kam se přesně chci v budoucnu vydat. A díky gymnázium budu mít ještě pár let na přemýšlení.
3. Určitě chci pokračovat ve studiu.
4. Jelikož chci ještě studovat, tak jsem nad touto otázkou nepřemýšlel. Ale v dnešní situaci budu rád za každou práci.
5. Dříve mě možnost studia v zahraničí lákala více, ale postupem času mě to nějak přešlo. A dnes to spíše vidím jako druhou variantu.
6. V případě úspěchu nemám slíbeného nic. Ale moji rodiče si myslí, že nic nejde bez motivace. Proto mi slíbili něco v případě neúspěchu a tou slíbenou věcí je domácí vězení.

Nakonec pár fotek z výtvarné výchovy, kde se rozhodně nenudíme, a z českého jazyka, ve kterém se pekelně soustředíme, protože píšeme písemnou práci.

Štěpán Hlaváček
Šimon Švihel

SPORT

TURNAJ VE VYBÍJENÉ

11. března 2014 se na ZŠ Felberova konal turnaj ve vybíjené. Po prvním napínavém zápase bylo vše jasné a vyhrané. Ve skvělém složení si naši třetáci odnesli první místo.

Míša Bolcárová

VOLEJBAL

V pondělí 24. března 2014 se na hale konal turnaj dívčího volejbalu. Zúčastnily se ho naše osmačky a deváčky. Bohužel se přihlásily pouze dva týmy, my a Gymnázium ve Svitavách. V napínavém souboji zvítězil tým Gymnázia. Chlapci by také měli své kolo, ale protože se nikdo nepřihlásil, postupují přímo do okresního kola. Tm jim budeme rozhodně držet pěsti.

Míša Bolcárová

FILMOVÁ NABÍDKA

FAIR PLAY

Jelikož do kin vstoupil nový český film Fair Play, rozhodli jsme se o něm něco málo napsat. Film se zabývá problematikou dopingů našich sportovců v 80. letech 20. století. Nemyslíme si, že všichni z vás vědí, co slovo doping znamená. Protože se ve filmu toto slovo často objevuje, uvádíme vám zde malé vysvětlení.

Jako doping se ve sportu označuje používání látek a metod uvedených v zakázaném seznamu. Zamýšleným efektem dopingů je především bezprostřední zvýšení výkonu nebo urychlení regenerace po tréninku.

Malá zajímavost:

Doping má velmi dlouhou tradici nejen ve světě, ale i u nás. Film Fair Play zachycuje život sportovců v bývalé ČSSR, kdy na ně byly kladeny obrovské nároky nejen po stránce jejich výkonnosti, ale ovlivňovala se i jejich psychika. Aby se jim zvýšily výkony, a tudíž mohl být stát hrdý na své sportovce, tak se jim úmyslně přidávaly do jídla, pití apod. povzbuzující látky. Tohle všechno dokonce řídilo samo prezidium daného státu. Sportovci podávali vynikající výsledky, ale řada z nich jen proto, že dopovala. Pro ČSSR bylo období mezi léty 1974-1989 nejkritičtější, protože si naše tehdejší republika prošla řadou dopingových skandálů.

Film Fair Play zachycuje období 80. let 20. století. Vypráví příběh dívky Anny, která se dostane do reprezentačního týmu v atletice. Trénuje velice tvrdě, ale pořád je to málo a její výkonnost není taková, jak by si trenéři a špičky ve sportovní atletice představovali. Bez jejího vědomí jí sportovní lékař začne předepisovat léky, které sice zvýší její výkonnost, ale patří k zakázaným. Annina matka, sama bývalá sportovkyně, chce pro dceru to nejlepší a moc si přeje, aby se dostala na olympiádu. Tak i ona aplikuje Anně injekce s anabolickými steroidy. Když to Anna zjistí, odstěhuje se ke svému příteli Tomášovi. Ten bohužel emigruje a Anna je se svými problémy sama. Doping odmítá brát, ale její výkonnost je tak dobrá, že je nominována na olympiádu. Vrací se ke své matce, která je však za přepisování zakázaných materiálů odsouzena do vězení. Anička i přes výhrůžky, že pokud neřekne pravdu, komu matka zakázané věci přepisovala, nepojede na olympiádu, odmítá svou matku zradit, a tak je jí účast na olympiádě skutečně znemožněna.

Film je hodně emotivní, doporučila bych ho spíše žákům druhého stupně.

Míša Bolcárová

OLYMPIÁDY

Jak mnozí z vás ví, mezi jednotlivými školami probíhají různé soutěže. Určitě jste vy nebo vaši kamarádi byli na fotbale, vybíjené nebo jiném sportovním klání. To bychom ale nebyli vzdělávací instituce, abychom nechodili i na soutěže vědomostní. Letos jsme zaznamenali hned několik úspěchů. V **recitační soutěži** obsadil žák devátého ročníku **Martin Gestinger** 3. místo v obvodním kole a v okresním získal hned dvě čestná uznání – od poroty a od diváků. Dále jsme se účastnili soutěží v jazycích. Na **olympiádě z českého jazyka** nás reprezentovali **Nikola Styblíková** a **Šimon Švihel**. Z 46 účastníků skončil Šimon na 5.-11. místě a Nikola na místě dvacátém třetím. Dalším **jazykem** byl ten **anglický**. Na ten si vyrazili **Šimon** a **Vojta Švihelovi**. Vojta obsadil ve své kategorii krásné páté místo (jen pro zajímavost – stejné obsadil Šimon v jeho věku) a **Šimon** ve své kategorii dokonce zvítězil a postoupil tak do krajského kola, kde vybojoval 4.- 5. místo. Dále jsme se zúčastnili **olympiády v dějepise**. Zde skončil Vojta Dobeš na 23. místě, Šimon Švihel na 19. a **Pavla Kučerová** obsadila 3. – postupové - místo. Na **krajském kole** si poté vysoutěžila krásné **6. místo**, což z celkových 1700 účastníků olympiády je naprosto skvělé. Blahopřejeme!!!

*Šimon Švihel s diplomem
z olympiády v aj.*

*A Pavla jako úspěšná řešitelka
otázek z olympiády v dějepisu.*

Šimon Švihel

HRY MINULÝCH GENERACÍ

Žijeme v době, kdy má každý doma počítač či jiné hrací konzoly. Naštěstí se najdou i takoví, kteří si zahrají některou tu deskovou hru. Ovšem i ty prošly jistými změnami. A pokud by vás zajímalo, jak vypadaly hry kdysi, je tento článek pro vás jako stvořený. Pokud se hry rozhodnete vyzkoušet, tak vám přejeme příjemnou zábavu.

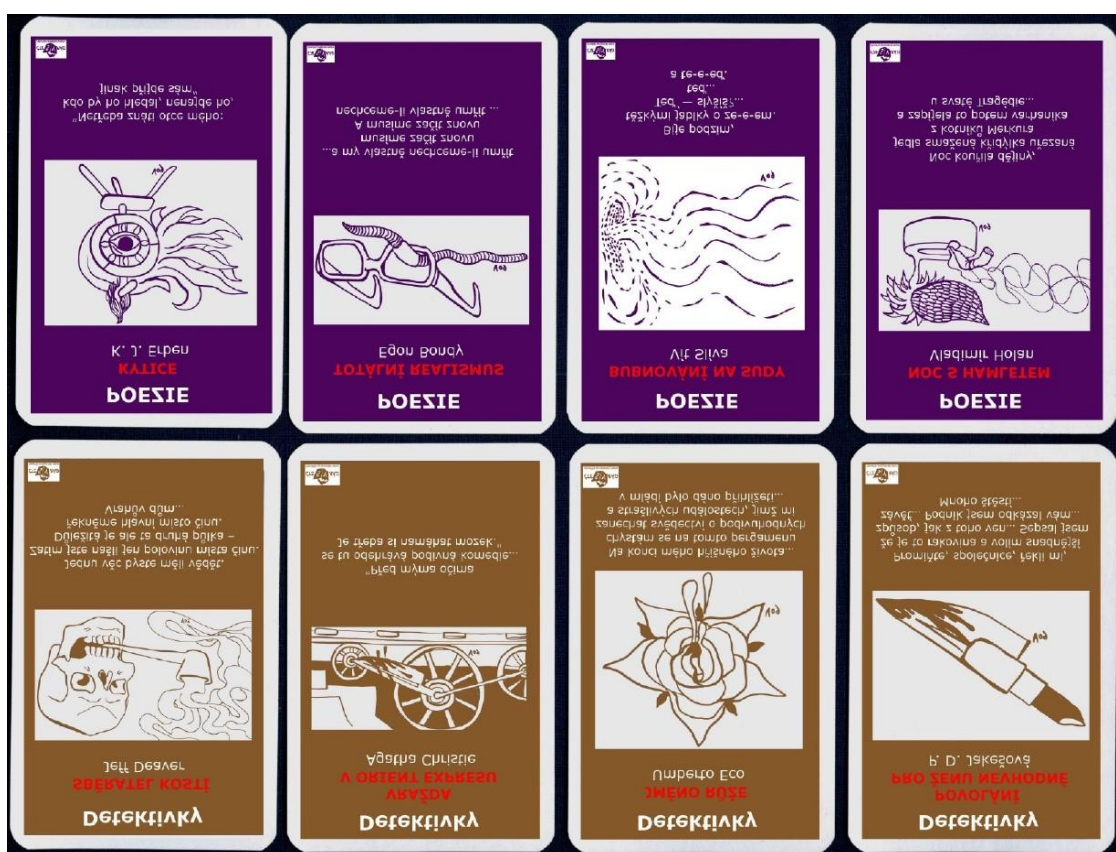
Othello

Desková hra, známá také pod názvem Reversi, je hraná na desce 8x8 polí. Hráči na desku pokládají kameny (pod slovem kámen si ovšem nepředstavujte žádné horniny, jsou to spíše takové žetony), které jsou z jedné strany bílé a z druhé černé. Hráči musejí pokládat kameny své barvy tak, aby mezi právě položený kámen a jiný kámen jeho barvy uzavřeli souvislou řadu, sloupec, či úhlopříčku soupeřových kamenů. Ty se pak obrátí a stanou se kameny hráče, který řadu uzavřel. Po zaplnění celé desky vyhraje hráč, který má na desce více kamenů své barvy.

Kvarteto

Kvarteto je karetní hra, jejímž cílem je shromáždit čtveřici k sobě příslušejících karet. Kvarteto se hraje se 32 speciálními kartami, na nichž jsou obrázky, zpravidla tematicky zaměřené. Karty jsou rozděleny do 8 skupin (označení 1–8) po čtyřech (A–D) tak, aby k sobě obrázky ve čtveřici logicky patřily. Tyto čtveřice jsou označovány jako kvarteta. Na každé kartě jsou uvedeny názvy ostatních karet z daného kvarteta. Hry se musí zúčastnit minimálně 3 hráči, kterým jsou pokud možno rovnoměrně rozděleny karty. Začínající vyzve jakéhokoliv jiného hráče, aby mu předal kartu, kterou určí (písmenem, číslem a názvem). Podmínkou je, že sám musí mít aspoň jednu kartu z kvarteta, ke kterému přísluší požadovaná. Pokud vyzvaný hráč danou kartu vlastní, musí ji předat tazateli. V opačném případě dostává slovo vyzývaný a začíná se ptát na kvarteta ostatních. Pokud hráč shromáždí celé kvarteto, pokládá ho a získává bod. Vítězí hráč s nejvyšším počtem bodů.

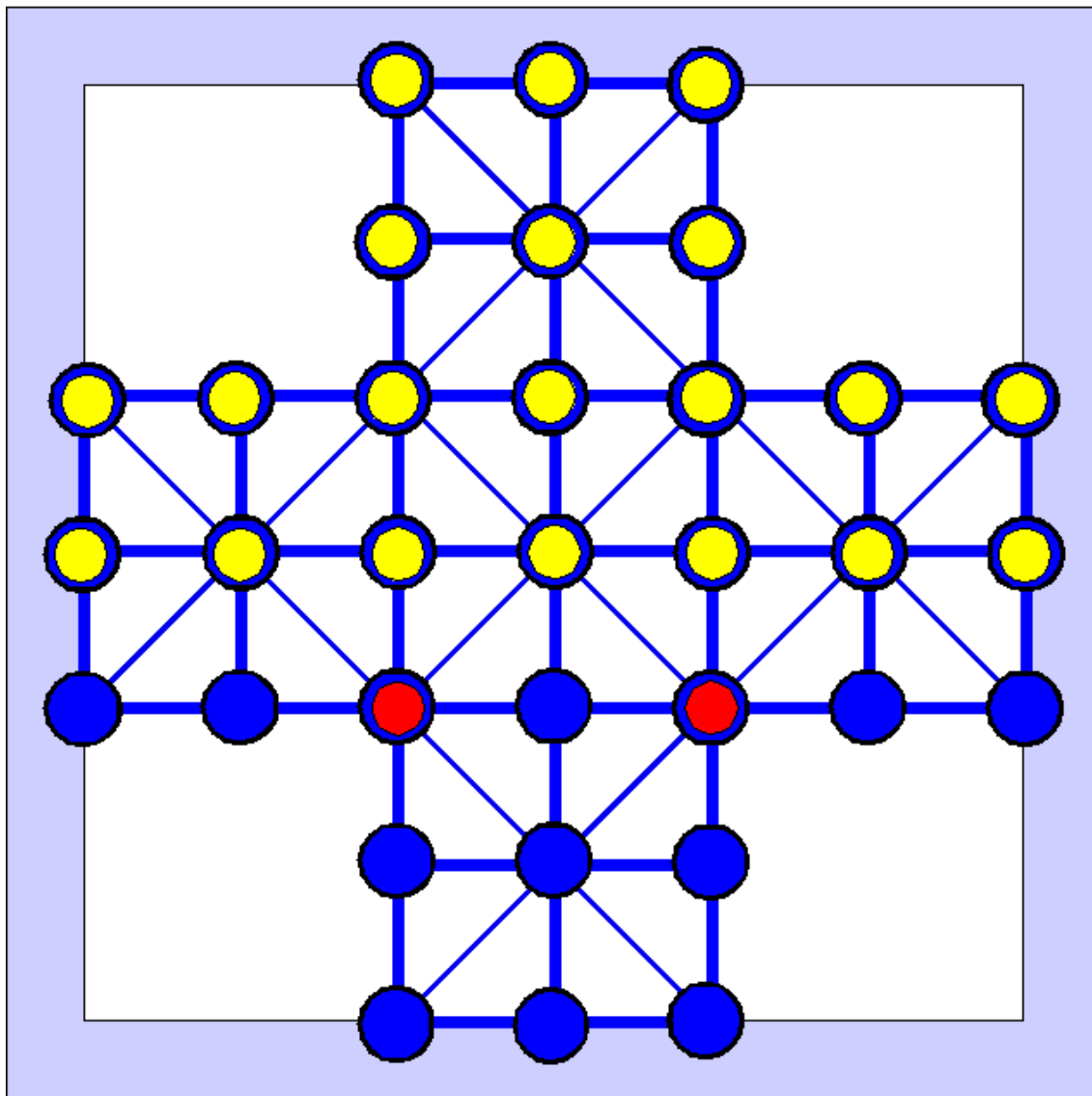
Věžičky

Tato jednoduchá hra se nejčastěji hraje na šachovnici. Každý hráč má 6 žetonů jedné barvy (většinou bílé a černé). Tyto žetony pak pokládají na čtverečky šachovnice s cílem postavit věž ze tří žetonů jejich jedné barvy. Začíná hráč s bílými žetony a po něm hraje černý. Pokládají vždy jeden žeton na svoji nebo soupeřovu věž. Pokud žetony dojdou a žádný z hráčů nemá věž své barvy, přichází na řadu druhá fáze. Překládání. Nelze překládat zespodu ani uprostřed věže, pouze svrchu. Žetony se překládají, dokud se jednomu z hráčů nepodaří postavit z jeho barvy onu věž o třech žetonech.

Vlci a ovečky

Kvůli těžšímu vysvětlování budu hru ovečky vysvětlovat na následujícím obrázku.

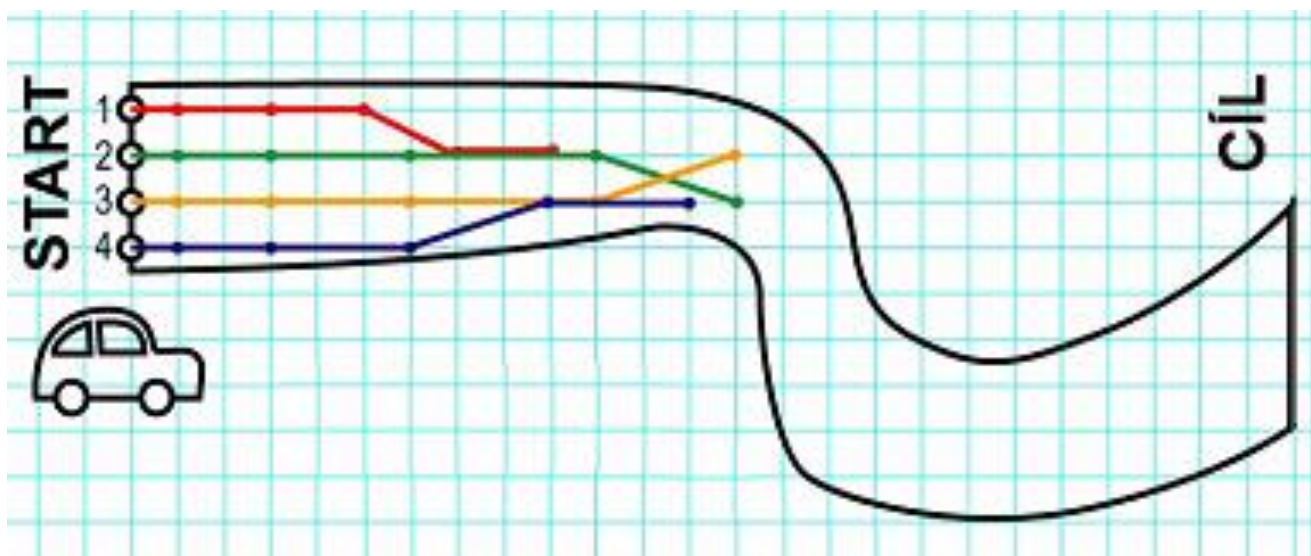

Červená políčka znázorňují vlky. Ti se mohou pohybovat po hrací ploše jakýmkoliv směrem a mohou i couvat. Jejich úkolem je sníst co nejvíce oveček. Ovečky mohou sníst tak, že je přeskočí na další prázdné políčko. Pokud je na políčku za ovečkou ovečka druhá či druhý vlk, ovečka nemůže být vlkem snědena.

Žlutá políčka znázorňují ovečky. Ty se mohou pohybovat dopředu, do stran či do úhlopříček, ale nemohou couvat zpět. Jejich úkolem je obsadit políčka, která jsou na tomto obrázku prázdná (modrá) včetně s políčky, na nichž stojí vlci. Pokud chybí i jediná ovečka na jednom z těchto políček, vyhrávají vlci.

Závody aut

Tato velmi primitivní hra se hraje na čtverečkováném papíře. Ze začátku se někde vespod papíru načrtne čára znázorňující start. Poté se načrtne libovolná trať (čím více zatáček tím lepší zábava) a na konci stránky se udělá další čára jako cíl. A teď k samostatnému závodu. Ze začátku se všechna auta pohnou o jednu čárečku (stranu čtverečku) a poté mohou zrychlovat a zpomalovat. Ovšem i to má svá pravidla. Zrychlit se mohou v každém tahu pouze o jednu čárečku a to samé platí i se zpomalením. A pokud chcete zahrnout, musíte si to řádně vypočítat. Zatáčí se na principu posunu dopředu a do strany (kupříkladu dvě čárečky dopředu a jedna doprava). Vyhrává ten závodník, který je v cíli první.

Pong

A pokud si myslíte, že deskové hry jsou pod vaší úroveň a že radši zůstanete u videoher, mám pro vás jednu z úplně prvních videoher. Pong původně nebylo vůbec možné hrát doma. Museli jste chodit ke speciálním automatům. A teď ke hře samotné. Hra spočívá v tom, že ovládáte jednu destičku, kterou svisle pohybuje a odrazujete míč k druhé destičce (tu samozřejmě vy neovládáte) a ta míček zase odpálí k vám. A takhle to postupuje pořád dokola, dokud se vám nepodaří střelit míček tak, aby ho druhá destička nedostihla a míček zapadl za ní.

Martin Gestinger
Zdeněk Fric

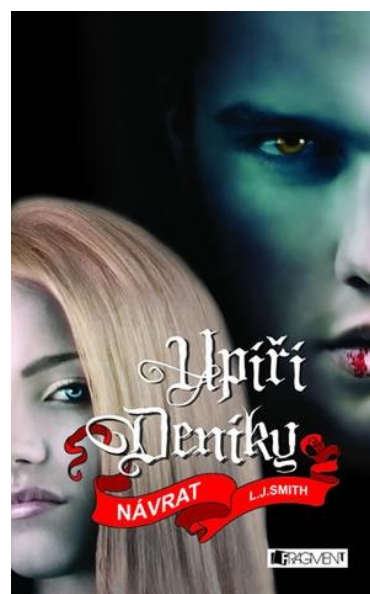
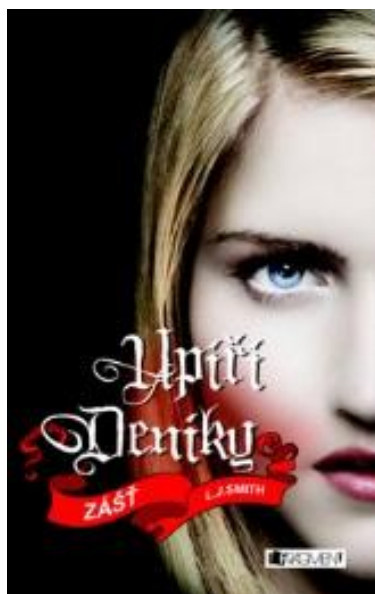
KNIŽNÍ OKÉNKO

V posledních dvou letech zachvátila svět tzv. „upírská mánie“. Twilight Sága a The Vampire Diaries (česky Upíří deníky) si získávají čím dál tím víc fanoušků. Protože i mě tato mánie zasáhla, tak jsem se rozhodla, že těm, kdo tyto knižní podoby ještě nečetli, se je pokusím aspoň trochu přiblížit.

Děj Upířích deníků se odehrává v malém americkém městě Fell's Church. Hlavní hrdinka, mladá dívka jménem Elena Gilbertová, je takovou pomyslnou „královnou“ tohoto města. Může mít kluka, jakého chce, až do příjezdu záhadného Stefana Salvatora. Elena ho za každou cenu musí mít, ale on i přesto, že ji miluje, se jí úplně straní. Elena se ale umí o svou „kořist“ postarat a ke Stefanovi se dostává blíž, až zjistí jeho zvláštní tajemství...Stefan je upír. Jí to ale vůbec nevadí a rozhodne se, že spolu budou čelit všem nástrahám, kterým je takový vztah s upírem vystaven. Elena je v obrovském nebezpečí, protože vypadá přesně jako Stefanova bývalá přítelkyně Katharine, o kterou se musel „dělit“ se svým bratrem Damonem...

Elena se postupně stává upírem, potom zemře a je duchem a pak znova přijde na svět v podobě člověka s takovým malým andělem uvnitř v jejím těle. Chrání svoje rodné město a čelí nebezpečí. Po únosu Stefana do jiné dimenze se musí spojit s Damonem, kterému se do té doby vyhýbala, a začíná se rozehrávat milostný trojúhelník tak jako dříve s Katharine. Elena totiž zjistí, že Damona miluje víc, než si myslela...

Podle mě je knižní série stejně skvělá jako seriál, i když tak trochu jinak. Děj se odehrává v jiném městě, postavy jsou jiné a vypadají jinak. Kniha je ovšem skvělá a všem, co mají rádi příhody o upírech, ji vřele doporučuji.

the Vampire Diaries

Eliška Hanzlová

BABY STUDOVNA

Letošní školní rok nám ve škole přinesl opět pár změn. Jednou z těchto změn je i vybudování baby studovny. Baby studovna je místnost pro děti z 1. stupně, ve které mohou trávit přestávky a sbližovat se s dětmi z jiných tříd. Tato studovna je rozdělena do několika zón.

ACTIVE ZÓNA (zelená) - zde si děti mohou zahrát stolní fotbálek nebo zaházet molitanovým míčem na basketbalový koš.

ZÓNA STUDOVNA (hnědá) - zde děti hrají deskové hry nebo čtou knihy a tím získávají nové informace.

RELAX ZÓNA (oranžová) - tento prostor složí k povídání a odpočívání, jak vám asi z názvu došlo. V této zóně se také nachází jeden výborný nápad a tím je sedací parapet.

Active zóna.

Dětem se ve studovně očividně líbí.

Zóna studovna.

Active zóna.

Relax zóna.

Štěpán Hlaváček

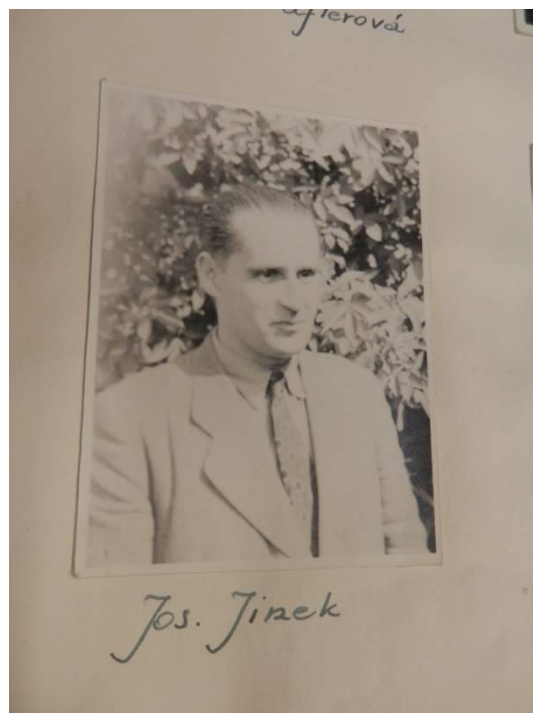
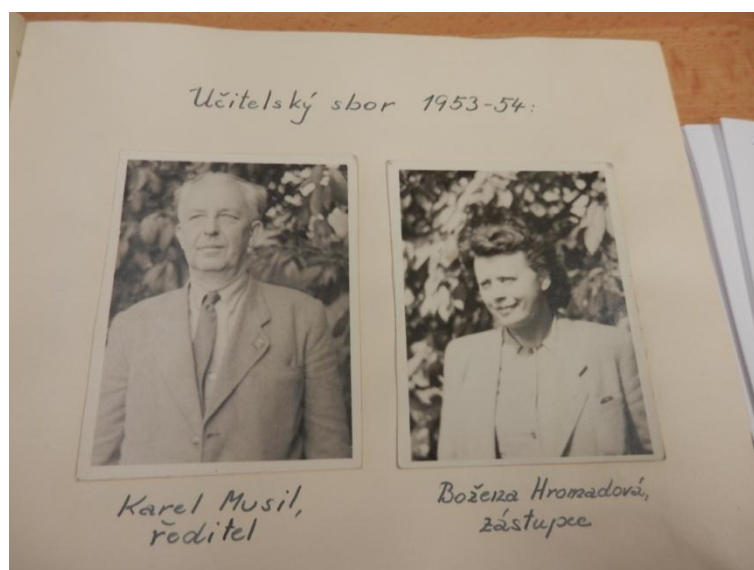
ZAJÍMAVOSTI O ŠKOLE

Mnozí na naši Myšárnu chodíte devět let, ale určitě o ní nevíte to, co my. Rozhodli jsme se s vámi podělit o některé informace, které jsme zjistili ze starých kronik nebo od našeho pana školníka. Nejdříve útržky z kronik. Já (Veronika) a Pavla jsme si zahrály, že jsme tehdejší žákyně.

Je to tady, 1. září roku 1953. Na severozápadu Svitav je neobvykle mnoho dětí. Není divu, otevírá se tu nová osmiletá základní škola. Když všichni vejdemo, zavřou se hlavní dveře. Bočními dveřmi se tenkrát nechodilo, ty vedly do sklepení, kde byly případné úkryty s plynovými maskami.

Vítá nás pan Karel Musil, tehdejší ředitel školy, a Božena Hromadová, jeho zástupkyně. Šatny máme hned po pravé straně od hlavních dveří (dnes se tam nachází „pingpongárna“). Dohromady se nás tu musí vejít 661. Ano, toto místo je určené jako šatna pro takové množství dětí!

Toho roku jsme začaly navštěvovat školu i my dvě. Za třídního učitele jsme dostali soudruha, tak se tehdy učitelé oslovovali, Josefa Jinka. Byl to muž velice přísný a tělesné tresty pro něho byly zcela normální, ať se to týkalo žáka či žákyně. Pan učitel nás měl na dějepis. Jednou jsme se bavili o Olomouci a dívka ve třídě prohlásila, že z Olomouce pochází syrečky. Jinek dívku napomenul a důrazně jí řekl, ať řekne: „Smrduté olomoucké syrečky!“. Ona tak učinila a řekla tedy – SMRDUTÉ OLOMOUCKÉ SYREČKY. To jsme jako třída nevydrželi a začali se smát, ovšem pozor – tak, aby si toho soudruh učitel nevšiml. To by potom byl malér! Ale jeden chlapec ze třídy to nevydržel a hihňal se tak, až si toho učitel všiml. Nastalo to divné ticho, kdy Jinek šel uličkou mezi lavicemi a přešel směřujícího se chlapce. Každý čekal, co se bude dít. On se otočil, chytl chlapce za krk, zvedl ho z lavice a začal s ním cloumat ze strany na stranu. „Jak se jmenujete?“ ptá se učitel. „Novotný.“ „Jo, tak vy jste ten blb, o kterém se tak často mluví ve sborovně?!“ prohlásil soudruh učitel Jinek.

Když byla přestávka, popadli jsme všichni svačiny, které vydávala paní školníková, a museli jsme na chodbě chodit v jednom směru. Pobíhat si po chodbě, jak jsme zvyklí nyní, se prostě nikdo neodvážil. A přece se našel odvážlivec, který po chodbě pobíhal. To ale ještě netušil, že je, již známý Jinek, za ním a o všem má přehled. Přijde k jednomu z těch „statečných“ žáků a řekne: „Vlepiš si sám nebo to mám udělat já?“ „No, tak já si raději vlepím sám.“ Pan učitel Jinek, to byl prostě učitel, kterému jsme si nedovolili odporovat a na jeho hodiny jsme se opravdu poctivě učili!

Vždy jsme se těšili na volnou sobotu, ta byla každý druhý víkend v měsíci. My i učitelé jsme měli volno. Takže se střídal pětidenní pracovní víkend s šestidenním.

Jednou jsme všichni žáci, bylo nás 32, jeli na chmelové brigády na Žatecko, kde jsme se předbíhali, kdo nasbírá více chmelu. Vyhrál Miroslav Dražil, který nasbíral 1640kg chmelu a byl odměněn knihou! Tiše jsme mu záviděli, protože kdo by rád nečetl?! Po škole jsme si buď četli, nebo chodili ven s kamarády. Naše parta měla tu výhodu, že v ní byli školníkovi chlapci, a tak jsme se občas dostali na půdu, kde měli chlapci svůj vlastní bunkr. Půda, ta mě vždy zajímala. Naše škola a Sekretariát ústředního výboru Komunistické strany Československa (dnešní městský úřad) používáme jako jediný ve Svitavách ten způsob odtoku vody, že nemáme okapy, ale právě na půdě jsou velká koryta, která se vlévají do jedné velké roury. Těmi koryty voda teče, takže naši krásnou šedou fasádu nemusí hyzdit okapy.

Na půdě necháváme transparenty a cedule, s kterými chodíme vždy na 1. máje. My děti máváme praporky a soudruzi chodí s cedulemi. Hudba hraje, všichni vypadají šťastně. Děti si svátek Práce vždy užívají!

A takhle to vypadalo na půdě, Veronika drží zmiňovaný transparent, na kterém je informace o sběru druhotných surovin.

Roku 1957 naši školu postihla smutná událost – 13. listopadu zemřel prezident Československé republiky Antonín Zápotocký. Naši učitelé se sešli na Stalinově náměstí (dnešní náměstí Míru) a připojili se k účastníkům smuteční tryzny.

Prezident Antonín Zápotocký.

Zato další rok byl pro nás všechny velmi zajímavý a plný očekávání! Už od začátku roku jsme trénovali na Spartakiádu. Následoval den s velkým D. V červnu všechny třídy naší školy vystoupily v Praze na Strahově. V červených dresech nám to všem slušelo a také úspěch nás neminul, jelikož jsme byli hodnoceni jako jedna z nejlepších skupin v tehdejší Brněnské kraji!

Spartakiáda. Že nám to ale sluší!

Školní rok 1960/61 se nesl ve znamení oslav 40 let KSČ (Komunistické strany Československa).
Pionýři, děti i učitelé se podíleli na velké výstavě.

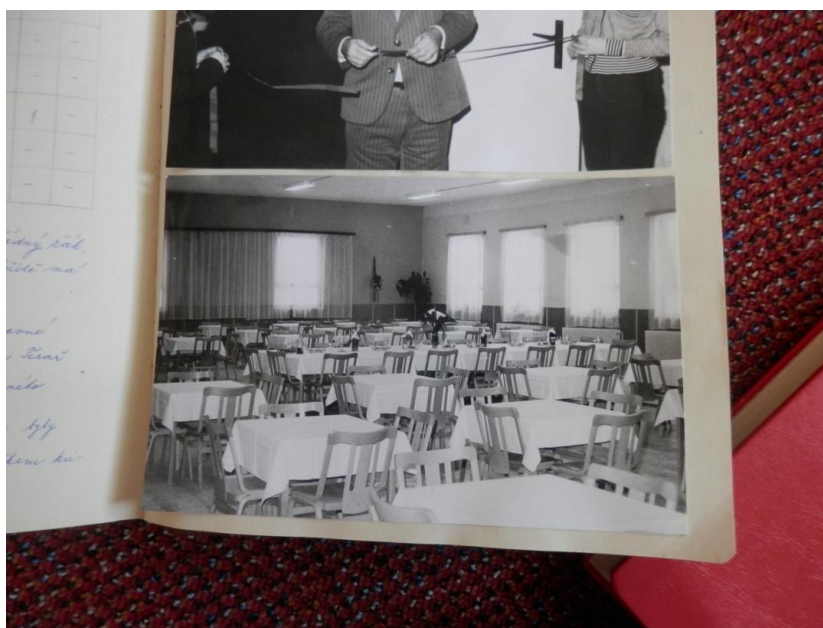
Ve školním roce 1969/70 naši školu postihla chřipková epidemie, z tohoto důvodu se nám zimní prázdniny prodloužily o celý jeden měsíc!

Vladimír Iljič Lenin

Když roku 1976/77 učitelé používali ateistickou propagandu k normální školní výchově, zvali si naše rodiče do školy a říkali jim věci, díky kterým docílili, že další rok na naší škole nebyly žádné křesťanské děti.

Všichni jsme byli rádi, když v roce 1980 otevřeli školní jídelnu, a tak jsme už nemuseli chodit na obědy do Lanškrounské ulice. Na výběr jsme měli dokonce ze dvou jídel! Vždy na začátku měsíce jsme si kupovali stravenky, to byly takové malé lístky, které jsme poté předávali u okýnka a za ně jsme dostali oběd.

Pohled na školní jídelnu.

Po pádu komunismu v roce 1989 se naše škola hodně změnila! A to nejen po vnější stránce, ale hlavně systémem výuky. Ten dnešní nám vyhovuje poněkud více. No, uznejte sami, není ta naše škola minimálně barevnější?

Když nám opravovali věžičku, našli stavitelé na kusech destiček, kterými byla kaplička obložená, dávne vzkazy od předchozích učitelů. Udělaly se kopie, které jsou uloženy v Muzeu ve Svitavách. Na destičky se sepsaly další nynější informace a destičky se zpět zadělaly do kapličky.

A takhle vypadá stránka jedné naší nejstarší kroniky.

Asi nikdo nepřemýšlí, jakou má ta naše školní budova historii. Většina z nás má pocit, že do školy musí chodit, a už to je důvod, proč se o nic jiného nezajímá. Ale snad vás tento příspěvek trochu přiměje, abyste se zamysleli nad tím, že i naše škola může skrývat tajemství, že má své příběhy, které může vyprávět.

Protože zjištěné informace nás naprosto pohltily, rozhodly jsme se jimi prokousat ještě do větších podrobností. Kromě starých kronik nám moc pomohlo vypravování našeho pana školníka.

Věděli jste, že...

- ...dříve za druhé světové války na naší škole bylo nejspíše gestapo nebo lazaret (vojenská nemocnice).
- ...byly na naší škole vchody do podzemních katakomb, které vedly k dnešní Kooperativě a k firmě pana Machaly? Jeden vchod byl v chodbě naproti dílně pana školníka a v tělocvičně (tam, kde stojím) se před lety nacházel vstup.

- ...dříve byla místo naší školy střední škola. Zde se mimo jiné učilo dvěma jazyky (česky a německy).
- ...ve škole byla ještě donedávna zatopená kotelná, o které málokdo ví. Dveře do bývalé kotelný se nachází u šaten a kotelná je přímo pod chodbou před tělocvičnou.

- ...původně se na naší škole topilo v kamnech. Školník nosil vždy uhlí do tříd a žáci měli také služby, takže často přišli špinaví kvůli uhlí, které nosili, aby jim nebyla zima.
 - ...na naši školu chodil známý Oskar Schindler? (zachránce 1200 Židů za 2. světové války).
 - ...do pingpongárny se opravdu muselo vejít přes 600 dětí. (Pro představu přikládám obrázek).
- Neuvěřitelné, že?

- ...tento klíč je úplně původní klíč od půdy školy.

- ...místo kabinetu pro učitele 1. stupně bývala místnost pro pionýry a jiskry.
- ...sborovna byla průchozí a kabinet za sborovnou byla další třída.
- ...chodby a tělocvična jsou stále stejné.

Tak tato fakta (a rozhodně nejenom tato) skrývá naše Myšárna!

Moc bychom chtěly poděkovat panu školníkovi, který nám udělal menší exkurzi po naší škole a řekl nám zajímavosti, o nichž jsme zdaleka neměly ani tušení!

Další informace jsme čerpaly ze starých kronik.

Veronika Roušarová
Pavla Kučerová

CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ?

1. Konečně asi rozhovor s našimi prvňáčky.

2. Fotoromán???

3. Velikonoční dílny.

4. Sport

5. Filmová a knižní nabídka.

6. Kvízy

...a mnoho dalšího...

Na tomto čísle se podíleli: Míša Bolcárová, Zdeněk Fric, Martin Gestinger, Eliška Hanzlová, Štěpán Hlaváček, Vlasta Kosková, Pavla Kučerová, Veronika Roušarová, Šimon Švihel.